

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 1728 van 14 september 2007
in de zaak X/IVe kamer

In zake: X,
Gekozen woonplaats:X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X van Myanmarrese nationaliteit, op 13 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij bijgestaan door zijn advocaat G. MULLENS en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 10 september 2004 het Rijk binnenkwam, diende op 13 september 2004 een asielaanvraag in. Op 26 januari 2007 werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"Volgens uw verklaringen bent u een Birmaanse christen afkomstig uit Tahan, gelegen in de Chin-state. In 1974 verliet u Tahan en studeerde in één christelijk college in India. In 1986*

keerde u naar Tahan terug om er aan de slag te gaan op de familieboerderij. Uw vader was actief voor "NLD" (National League for Democracy) en werd vanwege dit engagement in 1992 door een groep soldaten gearresteerd. Bij deze inval van het leger werd uzelf in de buikstreek geschopt en liep een inwendige bloeding op. U werd gedurende één maand gehospitaliseerd. Uw vader werd gedurende zeven en een halve maand vastgehouden in de gevangenis van Tamu. Ook na de vrijlating van uw vader werd uw familie herhaaldelijk lastiggevallen door lokale agenten en soldaten. Daarenboven werden jullie geld afgetrosgeld door lui die zich uitgaven voor leden van de afscheidingsbeweging "Kuki National Army". Om aan deze moeilijkheden te ontsnappen reisde u eind 2000 samen met uw kinderen naar de Indische stad Shampai, waar u in een garage werkte en verbleef. Omdat Birmanen steeds slechter werden aanzien in deze stad, keerde u eind 2002 samen met uw gezin naar Tahan terug. U kreeg er moeilijkheden met een militair die de gewoonte had opgevat nabij de rijstvelden van uw familie te picknicken. Op 30 maart 2004 viel deze u aan en verloor het bewustzijn nadat u hem weggeduwd had. Uit vrees voor een arrestatie vluchtte u de volgende ochtend vergezeld van uw vader en uw beide kinderen via Tamu naar het Indische Shurasarpoor, waar jullie verbleven bij een kozijn van uw vader. Omdat u vreesde er betrokken te raken bij de stammentwisten die in de regio woeden en daarenboven bedreigd werd door het "Paitei Suicide Squad" vluchtte u naar Delhi. Drie weken later vloog u van Delhi over naar Europa, om op 13 september 2004 in België asiel aan te vragen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u een kopie van uw identiteitskaart en een doopakte voor."

Ten gronde.

1. Verzoeker voert als enige middel de schending aan van de motiveringsplicht.
2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).

3. Identiteit en reisweg.

1. Verzoeker legt een kopie van een Birmaanse identiteitskaart neer. Er kan op zich geen geloof gehecht worden aan de kopieën van identiteitsdocumenten (zie inventaris der documenten in het administratieve dossier). Kopieën kunnen immers met allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk vervalst worden (zie in deze zin ook R.v.St., X, nr. 142.624, 24 maart 2005; R. v. St., X, nr. 133.135, 25 juni 2004).
- 1 Verzoeker legt ter terechtzitting een bundel neer met de volgende documenten: een kopie van zijn Birmaanse identiteitskaart (en niet paspoort zoals op de inventaris staat) alsook een kopie van een geboorteakte, een doopbewijs, schoolattest en een overlijdensakte van zijn echtgenote. Verweerder meent dat verzoeker niet aantoont dat deze documenten niet eerder konden worden neergelegd. Verzoeker stelt dat hij nu pas contact kreeg met zijn oom en het moeilijk is documenten uit Myanmar te krijgen. Ter terechtzitting legt verzoeker de originele geboorteakte en originele overlijdensakte neer. Deze documenten zijn, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, niet origineel maar ingevulde kleurenkopieën. De stempels en de handtekening op de stempels zijn niet origineel, bovendien zijn de gegevens op de overlijdensakte zichtbaar gemanipuleerd en gecorrigeerd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze stukken.
- 2 De ter terechtzitting neergelegde documenten komen bedrieglijk voor. Verzoeker bewijst zijn identiteit en nationaliteit niet aan de hand van een origineel identiteitsdocument met foto.
2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn reisweg wel geloofwaardig zijn. Hij stelt zijn paspoort zelf aan de douanebeambten te hebben getoond.
- 1 Verweerder antwoordt dat dit geen weerlegging is van de tegenstrijdigheid. Uit het administratieve dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens het gehoor ten gronde aanvankelijk verklaarde dat de reisagent zijn paspoort in Parijs aan de immigratiecontrole toonde. Pas toen verzoeker erop werd gewezen dat er in Parijs een individuele controle plaatsvindt, stelde hij toch zelf zijn paspoort aan de douanebeambten te hebben getoond (zie gehoorverslag CGVS TG, p. 3). Toen verzoeker vervolgens werd gevraagd naar informatie over de inhoud van zijn paspoort wist hij eerst enkel te vertellen dat het op naam van Sali stond maar nadat er werd op gewezen dat het bevreemdend is dat verzoeker zo weinig informatie kon geven over zijn reisdocumenten, verklaarde hij dat hij reisde onder naam X en met eigen foto. Over zijn visum of over het doel van zijn reis bleef hij het antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS TG, p. 3).
- 2 Voor zover verzoeker illegaal naar Europa reisde moet hij dit bevattelijk en ondubbelzinnig kunnen verwoorden zodat hij het aannemelijk maakt dat hij deze reis effectief heeft beleefd. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg zijn niet overtuigend. Uit de CGVS-verhoren blijkt dat hij telkens toevoegingen en wijzigingen aanbrengt om aan de verwachtingen en opmerkingen van het CGVS te antwoorden en hierdoor tegenstrijdige of incoherente verklaringen aflegt. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg komen bedrieglijk voor. Dit hypothekeert zijn geloofwaardigheid.

4. Nopens de status van vluchteling.
  1. In een eerste onderdeel meent verzoeker dat hij wel in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Hij meent dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op details en dat daaruit ten onrechte wordt geconcludeerd dat de asielmotieven ongeloofwaardig zijn.
    - 1 Verweerder stelt dat alle in de aangevochten beslissing opgesomde motieven hun grondslag vinden in het administratieve dossier en geen betrekking hebben op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. Ze hebben betrekking op de verwondingen die verzoeker opliep bij de arrestatie van zijn vader, op verzoekers vlucht naar India, en op zijn reisweg. Bovendien merkt verweerder volledigheidshalve op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.
    - 2 Verzoeker voert aan dat hij tijdens de opeenvolgende gehoren steeds verklaard heeft dat zijn vader gewond was in de buikstreek en dat er bijgevolg geen sprake is van een tegenstrijdigheid.
    - 3 Verzoekers bewering rust op een verkeerde lezing van de verklaringen in het administratieve dossier. In het dringend beroep verklaarde hij dat hijzelf in 1992 werd verwond met een mes in de buikstreek tijdens zijn vader aanhouding (zie gehoorverslag CGVS DB, p. 10), terwijl hij ten gronde verklaarde dat hij verwond werd in de buikstreek door schoppen en uitdrukkelijk stelde dat hij niet met een mes was bewerkt (zie gehoorverslag CGVS TG, p. 4). Het betreft dus in beide gevallen zijn eigen verwonding en niet deze van zijn vader. Verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij verwond werd zijn daarenboven onverzoenbaar doch niet te wijten aan tolkproblemen daar hij zich uitdrukte in het Engels zonder tolk.
  2. Verzoeker werpt op dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot zijn vertrek naar India te wijten is aan een vergissing van de interviewer van de Dienst Vreemdelingenzaken.
    - 1 Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij in 1997 na het overlijden van zijn echtgenote naar Shampai vertrok en er gedurende een jaar in een vluchtelingenkamp verbleef (zie gehoorverslag DVZ, p. 14). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig met verzoekers verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Zowel in dringend beroep (zie gehoorverslag CGVS DB, p. 1) als in ten gronde (zie gehoorverslag CGVS TG, p. 5), verklaarde verzoeker dat hij pas in 2000 naar India vluchtte en daar twee jaar verbleef.

- 2 Verweerder stelt terecht dat het onvoldoende is de tegenstrijdigheden te ontkennen wanneer deze uitdrukkelijk blijken uit de verhoren. Er kan bovendien bezwaarlijk verwezen worden naar een taalprobleem wanneer uit de verhoren twee verschillende asielbetogen blijken met verschillende chronologieën die elk op zich logisch zijn maar onderling ongerijmd voorkomen. Verzoekers verklaringen zijn ongeloofwaardig en dermate tegenstrijdig dat ze elkaar uitsluiten.
3. Ten slotte kan gewezen worden op het feit dat verzoeker wel het Engels spreekt maar geen Birmaans kent. Hij verklaart dat in zijn streek geen Birmaans wordt gesproken en verklaart enkele lokale talen te kennen.
- 1 Deze verklaringen kunnen verzoekers beweerde nationaliteit niet aantonen. Enerzijds stelt verzoeker dat de minderheden in Myanmar politiek en cultureel onderdrukt worden door de Birmanen. Anderzijds kan uit zijn relaas niet blijken dat hij bekend is met de Birmaanse onderdrukking. Hij heeft geen noties van de taal waarin hij jarenlang ondervraagd werd door het Birmaans sprekende leger en is niet bekend met het dagelijkse leven (krant, televisie, lokale feesten) de verplichte arbeid en dagelijkse moeilijkheden om te reizen, zich te laten verzorgen en te voorzien in de basisbehoeften. Verzoeker heeft wel geantwoord op kennisvragen van de Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zijn relaas komt ingestudeerd voor, zijn kennis is onvoldoende om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Verzoekers gebrek aan deugdelijke identiteitsdocumenten en de gebrekkige neergelegde documenten zijn een verdere indicatie van de onwaarachtigheid van zijn verklaringen.
- 2 In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
5. Nopens de subsidiaire bescherming.
  1. In een tweede onderdeel meent verzoeker recht te hebben op de subsidiaire beschermingsstatus en verwijst naar de algemene situatie in Myanmar.
  2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten als voor zijn asielaanvraag. Verzoeker toont niet aan afkomstig te zijn uit Myanmar.
  3. Verzoeker toont noch in het verzoekschrift, noch in de daarbij toegevoegde documenten aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 § 2 a) en b) en evenmin dat de situatie in Myanmar gekwalificeerd kan worden onder artikel 48/4 § 2 c).
  4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
6. Het enige middel is ongegrond en wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 september 2007 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. AUGUSTEYNS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. AUGUSTEYNS

K. DECLERCK.